

ព្រះ រាជណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
១៣១

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ : ៩១

ចុះ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៨

សាលដីកា

លេខ : ០៣

ចុះ ថ្ងៃទី ០៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩

តាងនាមប្រជានាយករដ្ឋមន្ត្រី

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះ ជាសាធារណៈ នៅ ថ្ងៃ

ទី ០៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដោយមានសមាសភាព

ដូចតទៅ :

- ១ - ឯកឧត្តម ឌិត មុនី ជាប្រធាន
- ២ - លោក ថែន ស៊ុន ជា ចៅក្រម
- ៣ - លោក រៀន មួន ជា ចៅក្រមប្រឆាំងរាជការ
- ៤ - លោក ជីវ រកង ជា ចៅក្រម
- ៥ - លោក ស៊ុន ឌឹម ជា ចៅក្រម

ក្រឡាចក្រ លោកស្រី ទី រ៉ាវី

តំណាងមហាអយ្យការ លោក ថែន សាវ័ន ជាព្រះ រាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះ លើករណីសាទុក្ខពីសាលដីកា លេខ ៦៦៥ ចុះ ថ្ងៃទី ០៦.១១.៩៧ ទំន

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី លេខ ៤៩៨ ចុះ ថ្ងៃទី ១៥.៨.៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់ករណីសាទុក្ខឈ្មោះ ប៊ូ គុំ រោគប្រុស អាយុ ៥០ឆ្នាំ សញ្ជាតិកម្ពុជា របបរកស៊ី មន្ត្រីសាលាឧទ្ធរណ៍ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិជ្រានតូច ឃុំទួលស្រែង ខ្ពស់ប្រសិទ្ធិកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ លន ប៊ូ " រ " ម្តាយឈ្មោះ ម៉ៅ ឌឹម " ស " ។

ដែលមានលោក សុក ទី ២ ជាមេធាវី ។

និង ប្តីប្រពន្ធករណីសាទុក្ខឈ្មោះ ជា លន រោគប្រុស អាយុ ៦៣ឆ្នាំ សញ្ជាតិកម្ពុជា របបរកស៊ី លក់គុយទាវ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិជ្រានតូច សង្កាត់ទួលស្រែង ក្រុងប្រសិទ្ធិកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ ថា គឺ " ស " ម្តាយឈ្មោះ ថា លីម ពេង " ស " ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង : ប្តឹងទាមទារដី និង សុំអោយចុះ រើសំណង់ ។

តាមករណីសាទុក្ខលេខ ០២ ចុះ ថ្ងៃទី ០២.១១.៩៧ របស់ឈ្មោះ ប៊ូ គុំ ប្តឹងមិន លុបចិត្តពីសាលដីកា លេខ ៦៦៥ ចុះ ថ្ងៃទី ០៦.១១.៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើចំណុចទំនលេខក្តី សុំរេចទាំងមូល ។

បានដើរឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩១ ចុះ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ១៩៩៨

របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះ ថ្ងៃទី ០១.៩.៩៤ របស់ឈ្មោះ ជា យន ប្តឹងទាមទារដី និង សុំអោយឈ្មោះ ប្តី អុំ រុះ រើផ្ទះ ចេញពីដីរបស់ខ្លួន ចាប់ពីពេលនេះ ដោយអាងចេតុថា នៅ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ឈ្មោះ ប្តី អុំ បានសង់ផ្ទះ របស់គាត់ វិញរាមកមកដីរបស់ខ្លួនទំហំ ០,៥០មគុណ ១០ម ហើយនៅពេលដែលខ្លួនរៀបចំធ្វើរបង ដើម្បីការពារកុំអោយគាត់វិញរាមកមកដីទៀត ត្រូវឈ្មោះ ប្តី អុំ ជំទាស់ ។

បានឃើញសាលក្រមលេខ ៩៦ "ខ" ចុះ ថ្ងៃទី ២៤.៧.៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំ ពេញ ដែលមានខ្លឹមសារ ទំន លេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះ ថ្ងៃទី ០១.៩.៩៤ របស់ឈ្មោះ ជា យន ទុក ជាត្រឹមត្រូវតាម ទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២-ទទួលស្គាល់លិខិត ផ្តល់សិទ្ធិចុះ ថ្ងៃទី ០៥.១២.៩៤ របស់ឈ្មោះ ជា យន ផ្តួស សិទ្ធិអោយឈ្មោះ យន ចេញអោយ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

៣-អោយឈ្មោះ ប្តី អុំ រុះ រើសំណង់ដែលធ្វើឱ្យឈឺដីឈ្មោះ ជា យន ទំហំដីមែក្រ ការ ចេញ ចាប់ពីថ្ងៃសាលក្រមចូលជាធារា ។

៤-បង្គាប់អោយចុងចម្លើយ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី ពន្ធប្តឹង១៨០០៥ រង្វាន់ក្រឡាចញ្ជីកាន់ប្រាក់ ៥០០៥ រង្វាន់អ្នកប្រឆាំងដីកាកោះ ៥០០០៥ រង្វាន់សាក្សី ៣០០០៥ សរុប ៧.០០០៥ ។ ប្រាក់នេះ កាត់យកពីប្រាក់ ៧.០០០៥ ដែលដើម ចោទបានបង់ទុកឱ្យចំណាយ កាល បើស្របកំណត់ឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់អោយចុងចម្លើយ បង់សងអោយ ដើមចោទវិញ និង អោយបង់ពន្ធសមាមា ត្រឡប់កា គរយ ឈិត ថ្លៃដីទំនាស់ ១៥០ ដុល្លារ អា មេរិក

៥-សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូក្តី សំរេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ រយៈពេលពីរខែតាមច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះ ថ្ងៃទី ០៦.៩.៩៦ របស់ឈ្មោះ ប្តី អុំ ប្តឹងមិនប្រុងប្រយ័ត្ន លើលេចក្តីសំរេច ទំន សាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ ៩៦៤ ចុះ ថ្ងៃទី ០៦.១១.៩៧ ដែល មានខ្លឹមសារ ទំន លេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះ ថ្ងៃទី ០៦.៩.៩៦ របស់ចុងចម្លើយឈ្មោះ ប្តី អុំ ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមលេខ ៩៦ "ខ" ចុះ ថ្ងៃទី ២៤.៧.៩៦ របស់តុលាការក្រុង ភ្នំពេញ ទាំងមូលទុកជាប្រាកដ ។

៣១

៣-វិបស្សប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ដានសាលាឧទ្ធរណ៍ ចំនួន ១៣.០០០ ដ ដែលដើមបង្កើន
ឧទ្ធរណ៍ បានបង់ទុករួច គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធប្តឹង ២.៥៥០ ដ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាសិប
ប្រាក់ ៤៥០ ដ បំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកា កោះ ៥.០០០ ដ និង បំណាយសិក្សាជ្រាបធនាគារ
៥.០០០ ដ សរុប ១៣.០០០ ដ ។

៤-សាលដីកា នេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសដាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូក្តី បើក
ផ្លូវសាទុក ក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

បានដើញបង្គំសាទុកលេខ ០២ ចុះ ថ្ងៃទី ០២.០១.៩៨ របស់ឆ្មោះ ប៊ូ ឌុំ
ធ្វើឡើងក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

បានដើញសាធារណ របស់ឆ្មោះ ប៊ូ ឌុំ ចុះ ថ្ងៃទី ០៧.៥.៩៨ ។

បានដើញសាធារណរបស់ឆ្មោះ ជា លេន ចុះ ថ្ងៃទី ១៨.៧.៩៨ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមវាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ អម សុំការកំលែមថា :

-សាលដីកា របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ
តាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។ ហេតុនេះសូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាពិនិត្យ
ពិចារណា ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឆ្មោះ ប៊ូ ឌុំ ជាម្ចាស់បង្គំសាទុក នៅ ពេលជំនុំជំរះ ឆ្លើយ
ថា :

-នៅចុងឆ្នាំ ១៩៨០ ខ្លួនជាប្រធានភូមិ ផ្ទះខ្លួននិងផ្ទះ ជា លេន នៅជាប់គ្នា
មានប្រកបចេញចូលជាផ្លូវសំរេច លេខគាត់សង់ផ្ទះ គ្មានបង្គំ គ្មានច្បាប់ សង់ចូលផ្លូវសំរេច ខ្លួនទៅ
ហាមគាត់ គាត់មិនស្តាប់ ខ្លួនមិនសង់ផ្ទះ ឈឺដីគាត់ទេ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឆ្មោះ ជា លេន ជាចុងបង្គំសាទុក នៅ ពេលជំនុំជំរះ
ឆ្លើយថា :

-នៅឆ្នាំ ៨៩-៩០ ផ្លូវនេះ ឈឺដីនេះ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៩៣ ប៊ូ ឌុំ
គាត់រុះ ផ្ទះ ហើយសង់បន្ថែមទៀតចូលដីខ្លួន រហូតដល់ដីព្រំដីផ្ទះ ខ្លួន ។ លេខសុំការ
វាស់វែង គាត់ថាវាស់ខុស ។

មេធាវីរបស់ចុងចម្លើយធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ថា :

-ការសាងសង់របស់ឆ្មោះ ជា លេន គឺសង់ខុសបង្គំអន្តរការរបស់មន្ទីរ រៀបចំ
ក្រុង និង សំណង់ ។ ការចុះវាស់វែងរបស់មន្ទីរ រៀបចំក្រុង និង សំណង់ មិនបានសហការណ៍
ជាមួយរដ្ឋសំណាចម្បូរផ្លាន ឬអ្នកមានប្រព័ន្ធប្រទល់ជាប់គ្នា គឺធ្វើឡើង តាមការចង្អុលបង្ហាញរបស់

របស់លោក ជា ឆន ។

សំណូមពរ សុំបដិសេធសាលក្រម និង សាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍

- រក្សាទុកផ្លូវចេញចូលនៅដីដែល

- បដិសេធសាលលិខិត និង ប្លង់របស់សាលា ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

- ក្រោយពីបានស្តាប់ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាសន្យការ

- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសារ របស់គូភាគី និង សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

របស់មេធាវី ចុងចម្លើយ

- ក្រោយពីបានពិភាក្សា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់

តុលាការកំពូល

យល់ដឹងថា ហ្នឹងសាលាឧទ្ធរណ៍ ០២ ចុះ ថ្ងៃទី ០២.០១.៩៨ របស់លោក ប៊ុន

ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាចលើកឡើងនេះ ឆ្លងក្រុងនៃតុលាការ

១៥ ទីន ច្បាប់ស្តីពី ការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំនះក្តី ។

យល់ដឹងថា តាមលិខិតលេខ ០០២ របស់ ចុះ ថ្ងៃទី ០៥.០១.៩៦ របស់ការិយាល័យ

ភូមិបាលស្រុកប្រសិទ្ធភាព និង លិខិតលេខ ៥០២ ចត ចុះ ថ្ងៃទី ១៥.៦.៩៦ របស់ល្អិតយោជន៍រាជធានី

ភ្នំពេញ លោក ប៊ុន គុំ ពិតជាបានសង់ផ្ទះ ចូលក្នុងដីរបស់លោក ជា ឆន ចំនួន ៣ម៉ែត្រការេ

ប្រាកដមែន ដូច្នោះ លោក ប៊ុន គុំ ត្រូវទុក ទីសំណង់របស់ខ្លួនចេញពីដីនេះ ដោយខានពុំ

បាន ។

យល់ដឹងថា ការដែលលោក ប៊ុន គុំ និង មេធាវីរបស់លោកលើកឡើងថា

លោក ជា ឆន បានសង់ផ្ទះ លើស្នង់គន្ធាតិ របស់រដ្ឋសំណាចក្រក្នុងនោះ តុលាការកំពូល

ពុំមានសមត្ថកិច្ចពិចារណា ឡើយ ពីព្រោះ នេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់គ្រឹះស្ថានក្រុងភ្នំពេញ ។

យល់ដឹងថា ថ្វីបើលោក ជា ឆន សាងសង់ផ្ទះ មុនការគន្ធាតិក៏ពិតមែន

ក៏ប៉ុន្តែការសាងសង់នេះ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ពីស្ថាប័នសមត្ថកិច្ចរួចហើយ ។

យល់ដឹងថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៦៥ ចុះ ថ្ងៃទី ០៦.១១.៩៧ របស់

សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នោះ

ទិន្នន័យសេចក្តី ចំពោះ មុខគ្រឹះ

១ - ទទួលហ្នឹងសាលាឧទ្ធរណ៍ ០២ ចុះ ថ្ងៃទី ០២ ទីមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់

លោក ប៊ុន គុំ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធបោល ដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២ - តម្កល់សាលដីការទ្រព្យប្បវេណីលេខ ៦៦៤ ចុះ ថ្ងៃទី ០៦.១១.៩៧ របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាប្រាក់កម្រៃពេញទាំងមូល ។

៣ - ទឹកប្រាក់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ចំនួន ១៩.០០០ រៀល ដែលលោក ហ្វី ឌី បានបង់
រួចហើយ គឺ ៖

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធដារចំនួន ៥.០០០ រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះ ត្រូវកាត់
ចំនួន ៨០០ រៀល សម្រាប់ជានិវាតក្រុមបញ្ជីកាត់ប្រាក់

- ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រសើរដីការកោះ ចំនួន ១៥.០០០ រៀល សរុប ១៩.០០០ រៀល
បង្គាប់អោយលោក ហ្វី ឌី បង់ពន្ធលម្អាត តាមការកំណត់របស់តុលាការក្រុង
ភ្នំពេញ ។

៤ - សាលដីការនេះ ប្រកាសនាសន្តិការជាសាធារណៈ នៅ ថ្ងៃទី ០៥

ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។